

بررسی برخی ویژگی‌های جوانه‌زنی گیاه مریم گلی سهندی (*Salvia Boiss & Buhse*) در شرایط تنش‌های خشکی و شوری (*sahendica*)

محمد تقی عبادی^{۱*} - اکرم فرزانه^۲ - عبدالله عبادی^۳ - سید حسین نعمتی^۴

تاریخ دریافت: ۹۰/۵/۲۵

تاریخ پذیرش: ۹۰/۱۰/۱۰

چکیده

جنس مریم گلی در ایران دارای ۵۸ گونه گیاهی علفی یکساله و چندساله است که ۱۷ گونه‌ی آن انحصاری بوده که یکی از آنها معروف به مریم گلی سهندی با نام علمی *Salvia sahendica* Boiss & Buhse است. به منظور بررسی عکس العمل جوانه‌زنی بذر این گیاه به تنش خشکی ناشی از پلی اتیلن کالایکول ۶۰۰۰ و همچنین تنش شوری ناشی از کلرید سدیم، دو آزمایش مستقل بر پایه طرح کاملاً تصادفی با سه تکرار اجرا گردید. آزمایش اول شامل اثر سطوح مختلف خشکی (صفر، ۲، ۴، ۶، ۸ و ۱۰-بار) و آزمایش دوم شامل اثر سطوح مختلف شوری (صفر، ۱۰۰، ۵۰، ۲۰۰ و ۲۵۰ میلی مولار) بر درصد و سرعت جوانه‌زنی، شاخص بنیه، طول ریشه‌چه و ساقه‌چه بود. نتایج نشان دهنده اثر معنی دار تیمارهای خشکی و شوری بر تمامی صفات مورد بررسی بود. در بررسی اثر تنش خشکی، بیشترین و کمترین درصد جوانه‌زنی در تیمار ۲-بار و ۱۰-بار (به ترتیب ۴۰/۱۱ و ۴۱/۵۵ درصد) و بیشترین شاخص بنیه در تیمار ۴-بار (۶۲/۰۷) مشاهده شد. در بررسی اثر تنش شوری، بیشترین و کمترین درصد جوانه‌زنی در تیمار ۵۰ میلی مولار و ۲۵۰ میلی مولار (به ترتیب ۵۵/۶۱ و ۱۲/۴۳ درصد) و بیشترین شاخص بنیه در تیمار شاهد (۵۴/۰۷) اندازه‌گیری گردید. طول ریشه‌چه کمتر از طول ساقه‌چه تحت تاثیر تنش ها قرار گرفت. با توجه به نتایج این تحقیق به نظر می‌رسد مریم گلی سهندی تحمل نسبتاً خوبی به شرایط تنش خشکی و شوری در مرحله جوانه‌زنی دارد.

واژه‌های کلیدی: مریم گلی سهندی، تنش‌های محیطی، درصد و سرعت جوانه‌زنی، طول ریشه‌چه و ساقه‌چه

خواص ضد باکتریایی بوده (۱۷) و همچنین در مطالعه‌ای مشخص گردیده است که عصاره متابولی این گیاه دارای خاصیت آنتی اکسیدانی نسبتاً بالایی می‌باشد (۲). مشخص گردیده است که گونه‌های مختلف جنس سالویا دارای خواص ضد باکتری، ضد قارچی، ضد توموری، آنتی اکسیدانتی و ضد التهابی بوده و علاوه بر آن در صنایع عطرسازی و آرایشی کاربرد فراوانی دارند. به همین علت در طب سنتی به منظور درمان سرماخوردگی، برونشیت، ناراحتی‌های گوارشی و سل مورد استفاده قرار می‌گرفتند (۱۵).

تنش‌های محیطی از جمله خشکی و شوری از مهمترین عوامل محدودکننده تولید محصولات کشاورزی می‌باشند. گیاهان در مرحله جوانه‌زنی و رشد اولیه دانه‌آل حساسیت بیشتری به تنش‌های محیطی از جمله شوری و خشکی دارند (۱۳). حدود یک سوم کره زمین را مناطق خشک و نیمه خشک در بر می‌گیرد که وسعت این مناطق بیش از ۴۵ میلیون کیلومتر مربع تخمین زده شده است. وسعت مناطق خشک و نیمه خشک در ایران بیش از ۱/۵ میلیون کیلومتر مربع است (۱). شوری یکی از عوامل مهم کاهش دهنده جوانه‌زنی و رشد

مقدمه

جنس مریم گلی (*Salvia spp.*) دارای حدود ۹۰۰ گونه است و از این حیث بزرگترین جنس در خانواده نعناعیان (Lamiaceae) می‌باشد. این جنس در ایران دارای ۵۸ گونه گیاهی علفی یکساله و چندساله است که ۱۷ گونه‌ی آن انحصاری می‌باشد (۱۸). گیاه *S. Boiss & Buhse* می‌باشد که سهندی با نام علمی *sahendica* یک گونه بومی منطقه سهند آذربایجان می‌باشد. این گیاه توسط مردم این منطقه جهت درمان عفونت‌های باکتریایی، قارچی و رفع سوء‌هاضمه مورد استفاده قرار می‌گیرد. این گیاه دارای

۱- دانشجوی دکتری علوم باگبانی گرایش گیاهان دارویی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران

(Email: m.t.ebadi@gmail.com) ۲- نویسنده مسئول:

۳- کارشناسی ارشد و استادیار گروه علوم باگبانی گرایش سبزیکاری، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد

۴- پژوهشگر مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان خراسان رضوی

تحقیقاتی گروه علوم باگبانی دانشگاه فردوسی مشهد اجرا گردید. بذور این گیاه از باغ گیاهشناسی مشهد تهیه گردید. آزمایش اول شامل اثر سطوح مختلف خشکی ناشی از پلی اتیلن گلایکول^۱ (۶۰۰۰ شاهد (۰)، -۲، -۴، -۶، -۸ و -۱۰ -بار) و آزمایش دوم شامل اثر سطوح مختلف شوری ناشی از نمک کلرید سدیم خالص (شاهد (۰)، ۵۰، ۱۰۰، ۱۵۰ و ۲۰۰ میلی مولار) بر درصد و سرعت جوانه‌زنی، شاخص بنیه، طول ریشه‌چه و ساقه‌چه بود. در هر دو آزمایش تیمار استفاده از آب مقطر به عنوان شاهد در نظر گرفته شد. میزان پلی اتیلن گلایکول مورد نیاز چهت ساخت محلول‌های اسمزی از طریق معادله (۱) بدست آمد (۲۴):

$$\text{معادله (۱)} \quad S = \frac{1/18 \times 10^{-3}}{8/39 \times 10^{-3}} CT + \left(\frac{2/67 \times 10^{-3}}{1/18 \times 10^{-3}} \right) C^T - \left(\frac{1/18 \times 10^{-3}}{2/67 \times 10^{-3}} \right) C^T$$

در این معادله، C غلظت پلی اتیلن گلایکول ۶۰۰۰ بر حسب گرم در لیتر، T درجه حرارت بر حسب درجه سانتی گراد و S پتانسیل آب بر حسب بار است.

در هر پتری دیش ۹ سانتی متری دارای کاغذ صافی استریل شده، ۷ میلی لیتر از محلول‌های تهیه شده اضافه گردید و در هر پتری دیش ۲۵ عدد بذر قرار داده شد. پتری دیش ها به مدت دو هفته در داخل ژرمنیاتور با دمای ۲۵ درجه سانتی گراد (± 2) و رژیم نوری ۱۶ ساعت روشنایی و ۸ ساعت تاریکی قرار داده شدند (۲۴). در طول مدت آزمایش تعداد بذور جوانه زده بطور روزانه ثبت گردید. معیار جوانه‌زنی بذر، خروج ریشه‌چه به مقدار حداقل ۳ میلیمتر بود. در پایان روز چهاردهم درصد جوانه‌زنی، سرعت جوانه‌زنی، طول ریشه‌چه، طول ساقه‌چه و شاخص بنیه اندازه گیری شد. برای محاسبه درصد جوانه‌زنی از معادله (۲) و چهت تعیین سرعت جوانه زنی از معادله (۳) و شاخص بنیه از معادله (۴) استفاده شد (۲۰):

$$\text{معادله (۲)} \quad GP = 100(NG/NT)$$

که در آن، NG تعداد بذرهاي جوانه زده و NT تعداد کل بذرها می باشد.

$$\text{معادله (۳)} \quad RS = \sum_{i=1}^n \frac{S_i}{D_i}$$

که در آن، RS سرعت جوانه زنی، Si تعداد بذر جوانه زده در هر روز و Di تعداد روز تا شمارش n ام می باشد.

$$\text{معادله (۴)} :$$

شاخص بنیه = (درصد جوانه‌زنی × (۱۰۰ / (میانگین طول ساقه‌چه + میانگین طول ریشه‌چه))

برای محاسبات آماری از نرم افزار-C MSTAT و چهت ترسیم شکل‌های مربوطه از نرم افزار Excel استفاده گردید. همچنین

گیاهان در بسیاری از مناطق جهان محسوب می‌گردد. خاک‌های شور ایران حدود ۱۵ درصد از کل اراضی کشاورزی که معادل ۲۴ میلیون هکتار را تشکیل می‌دهند (۵ و ۲۳). برخی از گیاهان دارویی با داشتن پتانسیل بالا برای کشت در اقلیم‌های تنفس خیز می‌توانند چهت بهره وری بیشتر از سرزمین‌های کم بهره کشاورمان مورد استفاده قرار گیرند (۳). مرحله جوانه‌زنی بذر در دستیابی به تراکم مطلوب بوته در واحد سطح اهمیت داشته و این تراکم مناسب زمانی به دست می‌آید که بذور کاشته شده دارای درصد و سرعت جوانه‌زنی مناسبی داشته باشند (۱۴). برومند رضازاده و کوچکی (۴) در آزمایشی بر روی سه گیاه زنیان (*Trachyspermum ammi*), رازیانه (*Anethum graveolens*) و شوید (*Nigella sativa*) در بررسی اثر تنفس شوری بر کاهش یافت و میزان کاهش در اثر تنفس شوری شدیدتر از تنفس شوری بود. عبادی و همکاران (۱۲) در بررسی اثر تنفس شوری بر مولفه‌های جوانه‌زنی چهار رقم باونه آلمانی (*Matricaria recutita*) مشاهده نمودند که در بین ارقام مختلف باونه آلمانی تفاوت‌های معنی داری در واکنش به تنفس شوری وجود داشت. صفرنژاد و همکاران (۱۱) در گیاه سیاه دانه (*Nigella sativa*) مشاهده نمودند که با افزایش غلظت شوری درصد جوانه‌زنی، شاخص بنیه بذر، طول ریشه‌چه، طول ساقه‌چه، وزن خشک ریشه‌چه و ساقه‌چه کاهش یافت به طوری که در غلظت ۱۰۰ میلی مولار نسبت به تیمار شاهد آب (مقطر) درصد جوانه‌زنی $63/45$ درصد و طول ریشه‌چه $97/35$ درصد کاهش نشان داد. فلاحتی و همکاران (۱۴) در بررسی اثر تنفس های اسمزی و شوری بر فاکتورهای جوانه‌زنی گیاه مریم گلی کبیر (*Salvia sclarea*) دریافتند که با افزایش تنفس شوری شکنی، برخی از مولفه‌های جوانه‌زنی (درصد جوانه‌زنی، سرعت جوانه‌زنی، طول گیاه‌چه و وزن خشک گیاه‌چه) کاهش معنی داری پیدا کرد بطوريکه در هر دو آزمایش بیشترین درصد جوانه‌زنی مربوط به تیمار شاهد و کمترین درصد جوانه‌زنی مربوط به تیمار خشکی ۱۲- بار و شوری ۳۵۰ میلی مولار بود.

با توجه به اهمیت شناسایی ارقام متحمل به تنفس شکنی و شوری در چهت افزایش بهره وری در تولید محصولات کشاورزی در اقلیم‌های تنفس خیز کشور و همچنین لزوم بررسی پتانسیل کشت ارقام بومی گیاهان دارویی، واکنش گیاه مریم گلی سهندی به تنفس شکنی و شوری در مرحله جوانه‌زنی مورد مطالعه قرار گرفت.

مواد و روش‌ها

به منظور بررسی اثر تنفس شکنی و تنفس شوری بر خصوصیات جوانه‌زنی بذر گیاه مریم گلی سهندی دو آزمایش مستقل بر پایه طرح کاملاً تصادفی با سه تکرار در سال ۱۳۸۸ در محل آزمایشگاه‌های

جوانه‌زنی (۱۱/۶۰ درصد) در تیمار پتانسیل اسمزی ۴-بار مشاهده گردید که فاقد تفاوت معنی دار با تیمارهای ۲-بار (۵۹/۹۸ درصد) و شاهد ۵۵/۶۱ (درصد) بود و کمترین میزان ۴۱/۵۵ (درصد) در پتانسیل اسمزی ۱۰-بار مشاهده شد (جدول ۳). همچنین در بررسی اثر تنفس شوری بر این صفت، بیشترین درصد جوانه‌زنی (۵۹/۵۵ درصد) در تیمار شوری ۵۰ میلی مولار ثبت گردید که تفاوت معنی داری با تیمارهای شاهد ۵۵/۶۱ (درصد) نداشت و کمترین میزان ۱۲/۴۳ (درصد) مربوط به تیمار ۲۵۰ میلی مولار بود (جدول ۴).

مقایسه میانگین‌ها با استفاده از آزمون چند دامنه‌ای دانکن در سطح احتمال پنج درصد صورت گرفت. تجزیه واریانس داده‌هایی که به صورت درصد بودند، پس از تبدیل زاویه‌ای^۱ انجام شد.

نتایج و بحث

درصد و سرعت جوانه‌زنی

آنالیز واریانس داده‌های بدست آمده (جدول‌های ۱ و ۲) نشان داد که سطوح مختلف تنفس خشکی و شوری بر درصد جوانه‌زنی اثر معنی داری داشتند ($p \leq 0.01$). در بررسی اثر تنفس خشکی، بیشترین درصد

جدول ۱- تجزیه واریانس (میانگین مربعات) تاثیر سطوح مختلف خشکی بر مولفه‌های جوانه‌زنی مریم گلی سهندی

منبع تغییرات	درجه آزادی	درصد جوانه‌زنی	سرعت جوانه‌زنی	شاخص بنیه	طول ریشه‌چه	طول ساقه‌چه	
خشکی	۵	۹۴۵/۰۸۸**	۱۲۳۷/۷۳۲**	۳۴/۵۴۱**	۱۹۴/۰۲۰**		
خطا	۱۲	۱۰۶/۸۳۲	۱۶۰/۸۶۴	۲/۱۹۹	۴۲/۳۷۶		

= معنی دار در سطح احتمال یک درصد

جدول ۲- تجزیه واریانس (میانگین مربعات) تاثیر سطوح مختلف شوری بر مولفه‌های جوانه‌زنی مریم گلی سهندی

منبع تغییرات	درجه آزادی	درصد جوانه‌زنی	سرعت جوانه‌زنی	شاخص بنیه	طول ریشه‌چه	طول ساقه‌چه	
شوری	۵	۱۳۰۸/۱۵۴**	۱۴۸۱/۷۹۵**	۴۲/۲۲۲**	۱۲۵۲/۲۸۳**		
خطا	۱۲	۳۳/۵۰۹	۹۵/۰۲۸	۰/۸۲۸	۸۸/۲۴۹		

= معنی دار در سطح احتمال یک درصد

جدول ۳- مقایسه میانگین اثر سطوح مختلف خشکی بر مولفه‌های جوانه‌زنی مریم گلی سهندی

تیمارها	درصد جوانه‌زنی	شاخص بنیه	طول ریشه‌چه (cm)	طول ساقه‌چه (cm)	
صفر (آب مقطر)	۵۵/۶۱ Ab*	۵۴/۰۷ a	۵۱/۹۵ b	۱۲/۰۳ a	
-۲ بار	۵۹/۹۸ a	۵۸/۰۹ a	۶۹/۸۷ ab	۹/۰۳ b	
-۴ بار	۶۰/۱۱ a	۶۲/۰۷ a	۷۶/۸۸ a	۷/۳۹ c	
-۶ بار	۵۴/۸۸ ab	۳۸/۱۰ b	۵۰/۰۳۳ c	۶/۷۳ c	
-۸ بار	۴۳/۸۷ bc	۱۸/۷۹ c	۳۵/۰۳ d	۳/۷۷ d	
-۱۰ بار	۴۱/۵۵ c	۱۵/۷۶ c	۳۲/۴۳ d	۴/۱۹ d	

* میانگین‌های دارای حداقل یک حرف مشترک در هر ستون فاقد اختلاف آماری معنی دار در سطح احتمال ۵ درصد بر اساس آزمون چند دامنه‌ای دانکن می‌باشند.

جدول ۴- مقایسه میانگین اثر سطوح مختلف شوری بر مولفه‌های جوانه‌زنی مریم گلی سهندی

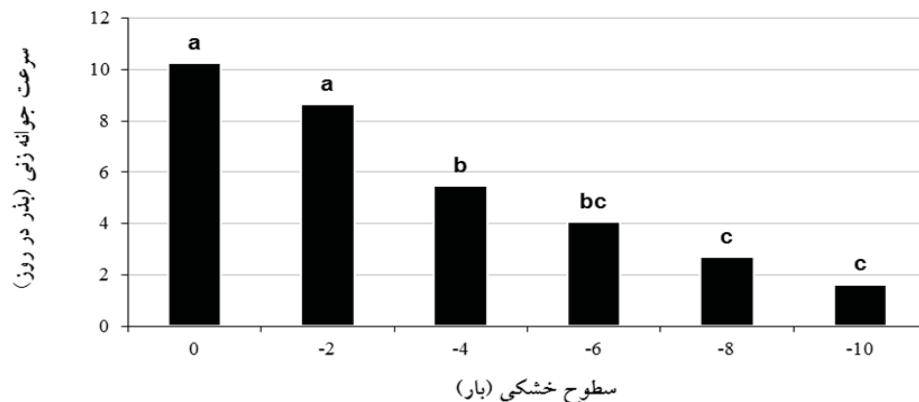
تیمارها	درصد جوانه‌زنی	شاخص بنیه	طول ریشه‌چه (cm)	طول ساقه‌چه (cm)	
صفر (آب مقطر)	۵۵/۶۱ a*	۵۴/۰۷ a	۵۱/۹۵ a	۱۲/۰۳ a	
۵۰ میلی مولار	۵۹/۵۵ a	۳۶/۶۵ b	۴۰/۰۷۳ b	۹/۴ b	
۱۰۰ میلی مولار	۴۶/۹۵ b	۲۲/۱۳ c	۳۴/۰۳۳ b	۵/۲ c	
۱۵۰ میلی مولار	۳۰/۸۱ c	۳/۷۷ d	۱۲/۴۳ c	۲/۳۷ d	
۲۰۰ میلی مولار	۱۴/۸۱ d	۰/۷۷ d	۴/۰۱ d	۱/۳۹ de	
۲۵۰ میلی مولار	۱۲/۴۳ d	۰/۲۱ d	۲/۱۱ d	۰/۵ e	

* میانگین‌های دارای حداقل یک حرف مشترک در هر ستون فاقد اختلاف آماری معنی دار در سطح احتمال ۵ درصد بر اساس آزمون چند دامنه‌ای دانکن می‌باشند.

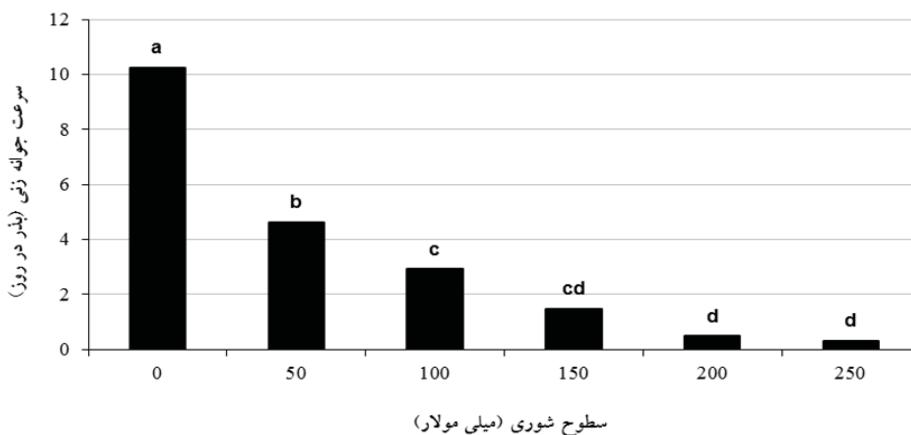
و همکاران (۱۰) نیز گزارش کردند که با افزایش غلظت کلرید سدیم در صد جوانه‌زنی اسفزره (*Plantago psyllium*) کاهش یافت به طوریکه در غلظت ۲۵۰ میلی مولار به صفر رسید. حسینی و رضوانی مقدم (۷)، گزارش کردند که در اسفزره، سرعت جوانه‌زنی با افزایش میزان خشکی کاهش یافت و در پتانسیل -۱۲- بار به صفر رسید. برومند رضازاده و کوچکی (۴) در گیاهان زنیان، رازیانه و شوید روند کاهشی سرعت جوانه‌زنی را با کاهش پتانسیل آب گزارش کردند. بورنت و همکاران (۲۱) مشاهده کردند که در گیاهان مریم گلی (*S. officinalis*) و همیشه بهار (*Calendula officinalis*) با افزایش سطح خشکی سرعت جوانه‌زنی کاهش یافت. تنش آب، سرعت و درصد جوانه‌زنی را کاهش داده و باعث تأخیر در استقرار گیاهچه می‌شود. استقانی و همکاران (۲۶) نیز مشاهده نمودند که با افزایش تنش خشکی از درصد و سرعت جوانه‌زنی گونه‌ای از مریم گلی (*S. splendens*) بطور معنی داری کاسته شد. تنش آب از عوامل مهم در کاهش قابلیت جوانه‌زنی بذر در مزرعه بوده و با کاهش پتانسیل اسمزی و پتانسیل ماتریک در شرایط تنش خشکی، دسترسی بذر به آب برای وقوع جوانه‌زنی کاهش یافت (۲۵). اثر منفی شوری بر جوانه‌زنی و رشد گیاه، می‌تواند نتیجه کاهش پتانسیل اسمزی محیط ریشه، سمیت ویژه یونی و کمبود یون های غذایی باشد (۱۹ و ۲۶). تنش شوری در مرحله جوانه زنی بذرها باعث آسیب دیدن خشاء‌های سلولی، بویژه غشاء سیتوپلاسمی و در نتیجه آن افزایش تراوایی غشاء‌ها به دلیل جایگزینی Ca^{+2} به وسیله Na^{+} می‌گردد که در نتیجه آن تلفات K^{+} افزایش می‌یابد (۲۷).

نتایج آنالیز واریانس (جدول‌های ۱ و ۲) نشان داد که سطوح مختلف تنش خشکی و شوری بر سرعت جوانه‌زنی نیز اثر معنی داری داشتند ($p \leq 0.01$). با افزایش سطوح خشکی کاهش معنی داری در سرعت جوانه‌زنی بنور مشاهده گردید، بطوریکه بیشترین سرعت جوانه‌زنی ۱۰/۲۶ بذر در روز) در شاهد بود که اختلاف معنی داری با تیمار پتانسیل اسمزی ۲- بار نداشت و کمترین میزان (۱/۶۲ بذر در روز) در تیمار ۱۰- بار مشاهده شد (شکل ۱). در بررسی اثر سطوح مختلف شوری بر سرعت جوانه‌زنی مشاهده گردید که با افزایش میزان شوری روند کاهش معنی داری در این صفت وجود داشت، بطوریکه بیشترین سرعت جوانه‌زنی (۱۰/۲ بذر در روز) مربوط به شاهد و کمترین میزان (۳۳/۰ بذر در روز) مربوط به تیمار ۲۵۰ میلی مولار بود که اختلاف معنی داری با تیمار ۲۰۰ میلی مولار نداشت (شکل ۲).

فلاحی و همکاران (۱۴) گزارش نمودند که در گیاه مریم گلی کبیر با افزایش تنش خشکی و شوری روند کاهش معنی داری در درصد و سرعت جوانه‌زنی مشاهده می‌گردد بطوریکه در تیمار پتانسیل اسمزی ۱۰- بار درصد جوانه‌زنی به یک درصد و سرعت جوانه‌زنی به صفر رسید. همچنین این گیاه در تیمار شوری ۲۵۰ میلی مولار بیش از ۴۰ درصد جوانه‌زنی داشته است. سلامی و همکاران (۹)، گزارش نمودند که در گیاهان سنبل الطیب (*Valeriana*)، گزارش نمودند که در گیاهان سنبل الطیب (*Cuminum cyminum*) و زیره سبز (*officinalis*) با افزایش سطح شوری درصد جوانه‌زنی کاهش پیدا کرد و به ترتیب در شوری معادل ۲۰۰ و ۲۵۰ میلی مولار درصد جوانه‌زنی تقریباً به صفر رسید. صفرنژاد

شکل ۱- مقایسه میانگین اثر سطوح مختلف خشکی بر سرعت جوانه‌زنی مریم گلی سهندی

شکل ۲- مقایسه میانگین اثر سطوح مختلف شوری بر سرعت جوانه‌زنی مریم گلی سهندی

تنش خشکی تا پتانسیل ۴- بار بر طول ریشه‌چه افزوده شد و بیشترین میزان ($18/18$ سانتیمتر) در این تیمار بود ولی در تنش‌های شدیدتر روند کاهش معنی داری وجود داشت (جدول ۳). البته روند تغییرات این صفت در سطوح مختلف شوری از ابتدا روندی نزولی بود، بطوریکه بیشترین و کمترین طول ریشه‌چه ($2/11$ و $51/95$ سانتیمتر) به ترتیب در شاهد و تیمار 250 میلی مولار مشاهده شد (جدول ۴). علت این افزایش طول ریشه‌چه این است که بسیاری از گیاهان در هنگام روبرو شدن با تنش خشکی اقدام به گسترش اندام‌های زیرزمینی خود کرده و نسبت اندام هوایی به اندام زیرزمینی را کاهش می‌دهند تا بتوانند با رویکرد تامین آب توسط بخش وسیع تری از اندام زیرزمینی برای بخش کمتری از اندام هوایی، تنش خشکی را تحمل کنند (۱۴). برومند رضازاده و کوچکی (۴) گزارش کردند که در گیاهان زنیان، رازیانه و شوید با کاهش پتانسیل آب طول ساقه‌چه و ریشه‌چه کاهش یافت. در گیاه عدس (*Lens culinari*) با کاهش پتانسیل آب، درصد و سرعت جوانه‌زنی، طول ریشه‌چه و ساقه‌چه کاهش یافت که در میان صفات مورد اندازه‌گیری، طول ریشه‌چه بهترین شاخص برای ارزیابی پاسخ ارقام به تنش خشکی بود (۱۶).

طول ساقه‌چه

تأثیر معنی دار سطوح مختلف تنش خشکی و شوری بر طول ساقه‌چه با آنالیز واریانس داده‌ها مشخص گردید (جدول‌های ۱ و ۲). با افزایش تنش خشکی از میزان طول ساقه‌چه کاسته شد بطوریکه بر طبق جدول ۳، بیشترین طول ساقه‌چه ($12/03$ سانتیمتر) مربوط به تیمار شاهد و کمترین میزان ($3/77$ سانتیمتر) مربوط به تیمار ۸- بار بود که اختلاف معنی داری با تیمار 10 - بار نداشت. در بررسی اثر تنش شوری بر این صفت، روند کاهش معنی داری مشاهده گردید

شاخص بنیه

بر طبق نتایج آنالیز واریانس (جدول‌های ۱ و ۲)، سطوح مختلف تنش خشکی و شوری بر این صفت اثر معنی داری داشتند ($0/0 \leq p \leq 0/04$). در بررسی اثر تنش خشکی بیشترین شاخص بنیه در تیمار $2/02$ (۵۲/۰۷) پتانسیل اسمزی ۴- بار مشاهده گردید که اختلاف معنی داری با شاهد اسمزی ۴- بار مشاهده ۲- بار (۵۸/۰۹) نداشت و کمترین میزان شوری (۰/۰۷) در تیمار 10 - بار مشاهده شد (جدول ۳). با افزایش میزان شوری روند کاهش معنی داری در این صفت وجود داشت بطوریکه بیشترین شاخص بنیه ($0/07$) مربوط به تیمار شاهد و کمترین میزان ($0/21$) مربوط به تیمار 250 میلی مولار بود که اختلاف معنی داری با تیمار 150 و 200 میلی مولار نداشت (جدول ۴). رحیمی و کافی (۸) نیز چنین روند کاهش شاخص بنیه را در هنگام افزایش سطوح تنش خشکی در جوانه‌زنی گیاه خرفه (*Portulaca oleracea*) مشاهده نمودند. در مطالعه ثقه اسلامی (۶) بر روی اثر شوری بر جوانه زنی سه گونه دارویی مرزه (*Satureja hortensis*), کاسنی (*Cichorium intybus*) و کنگر فرنگی (*Cynara scolymus*) شوری قرار نگرفت اما در مرزه و کاسنی این شاخص تحت تأثیر شوری قرار گرفت. او دلیل این پدیده را کاهش طول گیاهچه و درصد جوانه‌زنی در اثر تنش شوری دانست که دو عامل عمده در تعیین شاخص بنیه می‌باشند.

طول ریشه‌چه

نتایج آنالیز واریانس (جدول‌های ۱ و ۲) نشان داد که سطوح مختلف تنش خشکی و شوری بر طول ریشه‌چه اثر معنی داری داشتند ($0/0 \leq p \leq 0/04$). در بررسی اثر تنش خشکی مشاهده گردید که با افزایش

نیمه خشک دنیا هستند. یکی از این راهکارهای مقابله با این تنش‌ها، شناسایی ارقام مقاوم می‌باشد که راهی مناسب در جهت افزایش بهره وری از سرزمین‌های تنش خیز است (۳). بر طبق نتایج این تحقیق و بررسی پژوهش‌های انجام شده بر روی سایر گیاهان دارویی، مریم گلی سهندی دارای تحمل نسبتاً خوبی به شرایط تنش خشکی و شوری در مرحله جوانه‌زنی است و در صورتی که در آزمایشات مزرعه ای نیز بتواند مقاومت خوبی به این تنش‌ها داشته باشد، این گیاه دارای پتانسیل بالایی جهت کشت در مناطق تنش خیز و سرزمین‌های کم بهره خواهد بود. البته جهت توصیه کشت این گونه ای بومی کشورمان نیاز به مطالعه فاکتورهای رشدی، میزان عملکرد و مواد موثره، میزان مقاومت به آفات، بیماری‌ها و ... نیز می‌باشد. این تحقیق، اولین مطالعه بر روی خصوصیات جوانه‌زنی این گیاه دارویی ارزشمند جهت اهلی نمودن و ترویج کشت آن در کشورمان بود که می‌تواند مقدمه‌ای بر پژوهش‌های تکمیلی آینده باشد.

ولی این روند کاهشی در مقایسه با تنش خشکی، شتاب بیشتری داشت. بیشترین طول ساقه‌چه (۱۲/۰۳) سانتیمتر) مربوط به تیمار شاهد و کمترین میزان (۰/۵ سانتیمتر) مربوط به تیمار ۲۵۰ میلی مولار بود که اختلاف معنی داری با تیمار ۲۰۰ میلی مولار نداشت (جدول ۴). در این مطالعه طول ساقه‌چه با افزایش سطوح تنش خشکی و شوری بطور معنی داری کاهش یافت که چنین روندی در مطالعات دیگر محققین بر روی گیاهان باونه آلمانی (۱۲)، گونه‌ای مریم گلی (*S. splendens*) (۱۰)، اسفرازه (۱۰) و مریم گلی کبیر (۱۴) نیز مشاهده شده است. یکی از دلایل کاهش طول ساقه‌چه در شرایط تنش خشکی، کاهش یا عدم انتقال مواد غذایی از بافت‌های ذخیره‌ای بذر به چنین ذکر شده است (۲۸).

نتیجه‌گیری

تنش خشکی و شوری از مهم‌ترین مشکلات مناطق خشک و

منابع

- ابوالحسنی زراعتکار، م. الف. لکزیان، غ. حق نیا و م. سرچشمه پور. ۱۳۸۵. تلقیح گیاه یونجه با جدایه‌های بومی سینوریزوپیوم ملیوتی (*Sinorhizobium melliloti*) مقاوم به شوری و خشکی در شرایط تنش آبی در گلخانه. پژوهش‌های زراعی ایران، ۴(۲): ۱۸۳-۱۹۵.
- اسماعیلی، م.ع.، م.ر. کنانی، ه. صادقی، و ن. کریمیان پور. ۱۳۸۸. بررسی اثر مهاری گیاه مریم گلی سهندی (*Salvia sahendica*) بر آسیب‌های بافی ایجاد شده تحت تاثیر مصرف الكل در رت: مطالعه بر روی پارامترهای اکسایشی بافت‌های کبد و کلیه. مجله علوم داروئی، ۱۵: ۳۱۵-۳۲۲.
- امیدبیگی، ر. ۱۳۸۷. توجه به گیاهان دارویی در سرزمین‌های کم بهره، راهبردی برای اشتغال زایی پایدار. اولین همایش ملی مدیریت و توسعه کشاورزی پایدار در ایران، اهواز: ۳-۵ دی ماه، ۴۱۰-۴۰۷.
- برومند رضازاده، ز. و ع. کوچکی. ۱۳۸۴. بررسی واکنش جوانه زنی بذر زنیان، رازیانه و شوید به پتانسیل‌های اسمزی و ماتریک ناشی از کلرید سدیم و پلی‌اتیلن گلایکول ۶۰۰۰ در دماهای مختلف. مجله پژوهش‌های زراعی ایران، ۳: ۲۰۷-۲۱۷.
- بندانی، م. و الف. عبدالزاده. ۱۳۸۵. اثر تغذیه سیلیکون در تحمل به شوری گیاه پوکسینلیا دیستنس. مجله علوم کشاورزی و منابع طبیعی، ۱۴(۳): ۱۱۱-۱۱۹.
- ثقه اسلامی، م.ج. ۱۳۸۹. اثر شوری بر جوانه زنی سه گونه دارویی مرزه، کاسنی و کنگر فرنگی. مجله پژوهش‌های زراعی ایران، ۸(۵): ۸۲۳-۸۱۸.
- حسینی، ح.، و پ. رضوانی مقدم. ۱۳۸۵. اثر تنش خشکی و شوری بر جوانه‌زنی اسفرازه. مجله پژوهش‌های زراعی ایران، ۴: ۱۵-۲۳.
- رحیمی، ز.، و م. کافی. ۱۳۸۸. بررسی اثر سطوح مختلف تنش خشکی بر خصوصیات جوانه زنی خرفه. تنش‌های محیطی در علوم کشاورزی، ۲(۱): ۸۷-۹۱.
- سلامی، م.ر.، ع. صفرنژاد، و ح. حمیدی. ۱۳۸۵. اثر تنش شوری بر خصوصیات مرغولوزی سنبل الطیب و زیره سبز. پژوهش و سازندگی در منابع طبیعی، ۱۹: ۷۷-۸۳.
- صفرنژاد، ع.، م.ر. سلامی، و ح. حمیدی. ۱۳۸۶. بررسی خصوصیات مرغولوزی گیاه دارویی اسفرازه در برابر تنش شوری. پژوهش و سازندگی در منابع طبیعی، ۲۰: ۱۵۲-۱۶۰.
- صفرنژاد، ع.، س.و. علی صدر، و ح. حمیدی. ۱۳۸۶. اثر تنش شوری بر خصوصیات مورغولوزی سیاهدانه (*Nigella sativa*). فصلنامه تحقیقات زننیک و اصلاح گیاهان مرتعی و جنگلی ایران، ۱۵(۱): ۷۵-۸۴.
- عبادی، م.ت.، م. عزیزی، و الف. فرزانه. ۱۳۸۸. اثر تنش شوری بر مولفه‌های جوانه‌زنی چهار رقم باونه آلمانی (*Matricaria recutita*). مجله

- تنش‌های محیطی در علوم کشاورزی، ۲ (۱): ۸۹-۹۳.
- ۱۳- فرخی، الف، س. گالشی، الف، زینلی، و الف. عبدالزاده. ۱۳۸۳. بررسی تحمل به خشکی ژنتیپ‌های سویا در مرحله جوانه‌زنی. مجله علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، ۱۱ (۲): ۱۴۷-۱۴۸.
- ۱۴- فلاحتی، ج، م.ت. عبادی، و ر. قربانی. ۱۳۸۷. اثر تنش‌های اسمزی و شوری بر خصوصیات جوانه‌زنی مریم گلی کبیر (*Salvia sclarea*). مجله علوم کشاورزی در علوم کشاورزی، ۱ (۱): ۵۷-۶۷.
- ۱۵- کاظمی‌زاده، ز، ز. حبیبی، م. یوسف‌زاده، م.ع. اصحابی، و م. حیدری‌ریکان. ۱۳۸۸. بررسی ترکیب‌های شیمیایی و خواص ضدباکتری انسانس مریم گلی گل درشت (تیره: *Salvia macrochlamys* Boiss. & Kotschy) رویش یافته در استان آذربایجان غربی. فصلنامه گیاهان دارویی، ۳۳: ۷۵-۸۲.
- ۱۶- کیانی، م.ر، ع.ر. باقری، و الف. نظامی. ۱۳۷۷. عکس العمل ژنتیپ‌های عدس به تنش خشکی ناشی از پلی اتیلن گلیکول ۶۰۰۰ در مرحله جوانه‌زنی. مجله علوم و صنایع کشاورزی، ۱۲ (۱): ۴۳-۴۹.
- ۱۷- لطفی پور، ف، م. سمیعی، و ح. ناظمیه. ۱۳۸۶. بررسی اثرات ضد باکتریایی گیاهان *Phlomis caucasica* و *Salvia sahendica* بر علیه تعدادی از سویه‌های باکتریایی گرم مثبت و گرم منفی. مجله علوم داروئی، ۱: ۳۹-۴۴.
- ۱۸- میرزا، م. و ز. باهرنیک. ۱۳۸۵. استخراج و شناسایی ترکیب‌های شیمیایی انسانس (*Salvia compressa* Vent.). فصلنامه تحقیقات گیاهان دارویی و معطر ایران، ۲۲ (۴): ۴۳۱-۴۳۶.
- ۱۹- نبی‌زاده مرودست، م.ر، م. کافی، و م.ح. راشد‌محصل. ۱۳۸۲. اثرات شوری بر رشد، عملکرد، تجمع املاح و درصد انسانس زیره سبز. مجله پژوهش‌های زراعی ایران، ۱: ۵۳-۶۰.
- 20- Agrawal, R.L. 1991. Seed Technology. Oxford & IBH Publishing, 658 p.
- 21- Burnett, S., P. Thomas. and M. Van Iersel. 2005. Postgermination drenches with PEG-8000 reduce growth of salvia and marigold. Horticultural Science, 40: 675-679.
- 22- Huang, J. and R.E. Redmann. 1995. Salt tolerance of *Hordeum* and *Brassica* species during germination and early seedling growth. Canadian Journal of Plant Science, 75: 815-819.
- 23- Koocheki, A. and M. Nasiri Mohallati. 1994. Feed value of some halophytic range plants of arid regions of Iran. In: Squires, V.R. and A.T. Ayoub. Halophytes as a resource for livestock and for rehabilitation of degraded lands, 249-253.
- 24- Michel, B.E. and M.R. Kaufmann. 1973. The osmotic potential of polyethylene glycol 6000. Plant Physiology, 51: 914-916.
- 25- Prisco, J.T., C.R. Babbista, and J.L. Pinheiro. 1992. Hydration-dehydration seed Pre-treatment and its effects on seed germination under water stress condition. Revista Brasileira de Botanica, 15(1): 31-35.
- 26- Stephanie, E.B., V.P. Svoboda, A.T. Paul, and W.V.I. Marc. 2005. Controlled drought affects morphology and anatomy of *Salvia splendens*. Journal of the American Society for Horticultural Science, 130 (5): 775-781.
- 27- Takel, A. 2000. Seedling emergence and growth of sorghum genotypes under variable soil moisture deficit. Agronomy Journal, 48: 95-102.
- 28- Trautwein, E.A., D. Rrickhoff, and H.F. Erbershobler. 1997. The cholesterol-lowering effect of psyllium, a source dietary fiber. Ernhurungumschau, 44: 214-216.